

и на пътя видѣ вълшебницѣтѣ, която му каза:
 „Омързна ми вече лошевинята на майкѣти, и слабостъта на баща ти; щѣ ви дамъ юдинъ силнѣ войскѣ, да идете, та да ги уловите въ палата имъ и да ги затворите съ сына имъ Скѫпча: ще ся възкачите на царския прѣстолъ и ще ся ожените веднажга за Недж. — Господжо, рѣче принцътъ на вълшебницѣтѣ, вуй знаете че азъ обычамъ Недж повече отъ живота си; но желанието ми да ся оженя за нея не ще мя направи никога да забравя дължностътѣ си, които съмъ дълженъ на баща си и на майкѣ си, и по-добре быхъ обычалъ да ся изгубя, нежели да повдигна войскѣ ерѣщо тѣхъ. — Дойдете да вы прѣгърнѫ, му рѣче вълшебницата; азъ поискахъ само да опитамъ вашето сърдце; ако да бѣхте били пріяли прѣдложенята ми, щехъ да ви оставя; но понеже дързахте да ми ся противите на туй, азъ щѣ ви бѣдѣ секога приятелка; щѣ ви дамъ на туй и доказателство. Прѣобразете ся на юдинъ старецъ; и непознатъ подъ този образъ, обыколете царството си; научете ся за сичкытѣ неправды, които ся наносватъ на вашиятѣ горки подданици, щото да можете да ги поправите когато станете царь; а Веселинъ, който ще остане въ двора, ще ви даде смѣтка за сичко, що ще ся тамъ сбѣдне прѣзъ вашето отсѣтствие.“ Принцътъ послуша вълшебницѣтѣ и като отиде видѣ работы, които го настърхнаха. Правдата ся продаваше, управителите плѣнекахъ народа, по-голѣмитѣ злоупотрѣблявахъ малкытѣ и сичко туй ся правеше въ царското име. На края на двѣтѣ години Веселинъ му писа че баща му бѣше умрѣлъ и че царицата искала да короняса брата му; и че четиригъ господари, които бѣхъ честни хора, ся противихъ на туй защото имъ бѣше той извѣстилъ,